

Rok 1620: Reformace katolická 19.

Dnes se katolictví naklonění historici pokoušejí přepisovat pobělohorskou historii, kterou vykreslují jako *rozkvétající barokní období*, ve kterém se většina nekatolíků radostně vrátila do lůna Církve.

Další čtení na pokračování knihy Tomáše V. Bílka Reformace katolická aneb obnovení náboženství katolického v Království českém po bitvě bělohorské, která vyšla v roce 1892. Poskytne nám bohaté autentické informace z tohoto období a dobový katolický pohled na události po bitvě na Bílé hoře.

Rok 1620: Reformace katolická 19.

286. Bohuchval Šlivský ze Šlivic, zbaven byv konfiskací statku Osluchova r. 1627. odešel do ciziny a byl potom podplukovníkem jízdy švédské.

287. Václav Markvart Šofman z Hemrlesu (Schaffmann v. Hemerles), prodal r. 1628. statek svůj Čachrov, ujel do Saska, kde jeho manželka Kateřina, roz. Chřepická (Hřepická) z Modlišovic, r. 1629. v Annaberku zemřela.

288. Joachym starší Španovský z Lisova nezanechal ničeho.

*289. Adam Gotthard Štampach ryt. ze Štampachu, zbaven byv konfiskací statku svého Oplot, vystěhoval se r. 1628. do Saska a navrátil se r. 1631. s nepřitelem do Žatec, ujel s ním r. 1632. opět ze země.

*290. Engelhart Štampach ze Štampachu (Steinbach) prodal před vyjitím ze země r. 1628. statek svůj Ebmeth a Vranov. sloužil potom u nepřitele.

*291. Engelhart Vilém Štampach ze Štampachu (Steinbach) prodal před odchodem svým ze země r. 1628. statek svůj Schönlinde a sloužil potom ve Francku v Kitzingu u nepřitele.

292. Erasmus (Asmon) starší Štampach ryt. ze Štampachu, pozbyv konfiskací statků Hořetic, Žiželic a Bělence, vystěhoval se r. 1628. do Saska, kde r. 1658. v 92. roce věku svého zemřel a v Schleitau jest pochován.

293. Jan Štampach ze Štampachu, úředník na panství Valečovském (u Bosně), ohlásil teprve r. 1636., že náboženství své proměnil nemínil, a že od pána svého Morzína propuštění vezme.

*294. Jan Jindřich Štampach ryt. Štampachu, zbaven byv konfiskací statků Mašova, Mšece a Vičic, vystěhoval se r. 1628. do Míšenska, kdež v Mariaberku s manželkou Eleonorou Barborou, roz. z Fictum, a 9 dítkami v největší nouzi a bídě žil a r. 1656. zemřel. Jeho synové Jan, Rudolf a Linhart Zdislav marně se domáhali r. 1660. pozůstatosti rodičů v Čechách.

295. Jan Jiří Štampach ryt. ze Štampachu odešel do Saska, odkud se Zdislavem Štampachem a s tovaryštvem svým r. 1629. do kraje Žateckého bez povolení přijížděl.

296. Jaroslav Wolf Štampach ryt. ze Štampachu pozbyl po odchodu svém ze země r. 1628. díl svůj na statku Strojetickém.

297. Jindřich Štampach ryt. ze Štampachu, bratr Jaroslava Wolfa, zbaven byv konfiskací statku Krt, odebral se r. 1628. do Saska.

*298. Jiří Štampach ryt. ze Štampachu, nezanechav ničeho, odešel r. 1628. ze země do Saska, a sloužil r. 1631. u nepřitele.

299. Linhart Štampach ryt. ze Štampachu, pozbyv konfiskací statků svých Hagensdorfu (Ahnikov) a Hasišteina, vystěhoval se r. 1628. do Marienberku, a bídou jsa přinucen, vstoupil do služby vojenské k Švédům, kde r. 1634. v bitvě u Nordlinku jakožto generál-kvartirmistr život svůj skončil. Také jeho syn Jindřich Fridrich zastřelen byl r. 1642. v Lüneburgsku v službě švédské.

300. Václav Štampach (Steinbach) ze Štampachu odešel r. 1628. do Saska, kdež u Annaberku koupil statečky Tanneberk a Breitenhof.

*301. Václav starší Štampach ze Štampachu r. 1628. odešel do Saska, sloužil r. 1631. u nepřitele, zbaven byv konfiskací statků svých Valče a Býkova, které jeho katolické manželce Barboře, roz. z Malešic, byly prodány, protože 12 dítek svých (7 synů a 5 dcer) v náboženství katolickém vychovati přislíbila. Štampach pak po smrti manželky své žil s dětmi svými v Annaberku, kde v 90. roce věku svého zemřel.

302. Zdislav Štampach ze Štampachu odešel r. 1628. do Saska a k dosažení jistin, otci jeho Janovi Reichertovi odkázaných, jewu cífs. resoluci ze dne 12. listopadu r. 1636. povoleno bylo, nějaký čas zdržovati se v Čechách.

303. Kristian Štaršedl ryt. ze Štaršedl (Starschedl), jehož otec Otto konfiskací pozbyl statku Šluknova, vystěhoval se do Saska s manželkou svou Marií Alžbětou, roz. Hartišovou; též jejich dcera Anna Barbora Alžběta, provdaná za Jiřího Viléma Kitschera z Kirbigsdorfu, žila s 3 dětmi v Sasku.

*304. Tobiáš Štefek z Koloděj, syn odpraveného Tobiáše Štefka, sloužil r. 1631. u nepřitele.

305. Kristian Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf) vystěhoval se r. 1628. do Saska, kde r. 1640. v Annaberku zemřel.

306. Oldřich Holický ze Šternberka odešel r. 1628. z kraje Chrudimského.

■
■
■

307. Anna Marie Salomena Štolcová, vdova po Adamovi Štolcovi z Gostomky (v. Simsdorf), roz. ze Štensdorfu, potom opět provdaná Hoferová, odešla r. 1628. do Saska, kde r. 1640. v Annaberku zemřela.

308. Mikuláš Šultys z Felsdorfu, nejstarší syn odpraveného Jana Šultyse, vystěhoval se s rodinou do Uherské Skalice, kde r. 1645. zemřel.

*309. Daniel Švík vladyka z Lukonos vystěhoval se r. 1628. do Míšně, prodav před tím statky své Kostelec a Šeberov.

*310. Jan Švík vladyka z Lukonos, vystěhovav se r. 1628. s rodinou do Míšně, sloužil r. 1631. s dvěma syny u nepřítele.

311. Matouš Švík z Lukonos odešel s manželkou svou Alžbětou, roz. z Padařova, do Saska.

312. Jan Tawer (Taur) z Tovar vstoupil do služby švédské, kdež byl r. 1647. majorem v pluku Arnsohna.

*313. Jiří Matyáš z Těchenic (Technic), odebrav se r. 1628. ze země, sloužil r. 1631. u nepřítele.

314. Mikuláš z Těchenic (Tehenic) byl r. 1647. plukovníkem švédským a maje na čas dovolenou domáhal se císařského perdonu skrze vyslance švédské v Münsteru.

*315. Kristof Jindřich Tejn ryt. z Tejna (Thein) navrátil se r. 1631. ze Saska s nepřítelem do země.

316. Jan Sigmund Tejnský z Tejnce (z Týnce), zanechav dvůr svobodný ve vsi Kříči, odešel do Saska.

317. Jan Tham ze Sebottendorfu, pozbyv konfiskací statku Schönwaldu, odešel do Míšenska, kde se na svém statku manském Rottendorfu zdržoval.

318. Jan Tomek z Čejkova odešel r. 1628. do ciziny a obdržel 18. června r. 1638. císařské povolení zdržovati se po 3 měsíce v Čechách, aby domohl se spravedlnosti své za Humprechtem Račínem na Hrádku.

319. Jan Jiří Tonikl z Frošhamru, nezanechav ničeho, odešel r. 1628. do ciziny.

320. Jan Přech Třemeský ze Železné, zbaven byv konfiskací statku Semčic, vystěhoval se s manželkou svou Dorotou r. 1628. do Saska a císařskou resolucí ze dne 15. ledna r. 1629. povoleno mu, aby s manželkou svou na 4 neděle do Čech přijetí a vči své tu vyřídit mohl.

321. Jan Krištof z *Trautenberka* postoupil před odchodem svým ze země r. 1628. svůj díl na statku Wildsteinu bratru svému Sigmundovi Abrahamovi, zdržoval se v Schönberku saském, odkud se odebral k jedné setnině lidu švédského, s níž v jedné vsi u Norimberka od císaře Chorvatů byl přepaden a zabit.

322. Jan Jošt *Týsel z Daltic* (*Tiesl z Dalčic*) ujel r. 1623. ze země k Švédům, sloužil u nepřítele až do r. 1637., zvláště jako saský hejtman při vpádu švédském (r. 1635.—1637.) drancoval v Čechách.

323. Adam Ferdinand *Údrcký z Údrče* (v. Udritsch), zbaven byv konfiskací statků Kaleckého a Lužeckého, vystěhoval se r. 1628. do Annaberku v Sasku. Vdova *Katerina Údrcká*, roz. z Nespešova, obdržela 17. července r. 1637. císařova povolení přijít do Čech na 3 měsíce k dosažení spravedlnosti své na statku Kaleckém.

324. Jan Jindřich *Udrcký z Údrče*, pozbyv konfiskací statku svého Drahonic (Drahenz), odešel r. 1628. do Saska, kde se v Marienberku a potom v Annaberku zdržoval.

325. Ludmila *Údrcká z Údrče* a její sestra *Eva* provdaná Častalarová z Dlouhé vsi, zbaveny byvše se sestrami svými Esterou a Majdalenu statků Dřemčic a Třebivlic, po otci jejich Jiřím Údrckým konfiskovaných, odešly r. 1628. ze země do Saska. Ludmile v Drážďanech žijící císařova resoluci ze dne 13. května r. 1649. povoleno bylo zdržovat se po dvě léta v Čechách.

*326. Joachym Fridrich a Matyáš Bernard bratři z *Unruhe* odešli do Saska a sloužili r. 1631. u nepřítele.

*327. Jan Kristian *Uzlar z Kranzbergu*, zbaven byv všeho jméni, otcí jeho Kašparovi konfiskovaného, vystěhoval se do Saska, odkud se r. 1631 s nepřítelem do země navrátil.

*328. Mikuláš *Wachtel ryt. z Poutnova* (Pautenau), pozbyv konfiskací dvorů svých na předměstí v Novém Bydžově, odešel r. 1628. s rodinou i s bratrem svým Rudolfem do Sas, kde r. 1631. jeho dcera Alžběta v Žitavě zemřela a brzy potom on sám v službě u nepřítele zahynul.

329. Jiří sv. p. z *Waldšteina*, zbaven byv konfiskací statků svých Rohosnic a Poličan Bílých, odebral se r. 1628.

do Polska, kde býdně zemřel. Šlechtičně Kateřině z Waldšteina na přímluvu nejvyššího purkrabí Adama z Waldšteina lhůta k vystěhování se ze země cís. listem ze dne 10. března r. 1638. na jeden rok byla prodloužena.

*330. Jan Jiří sv. p. z *Wartenberka*, pozbyv konfiskací statků svých Nového Zámku a Rohozce, odešel r. 1628. do Saska.

331. Fridrich *Vesecký (Vesetský) z Vesec*, předešle úředník panství Mnich. Hradištského, vyhostěn r. 1629. ze země, navrátil se s cís. povolením do kraje Boleslavského, kde r. 1636. s manželkou svou v dvorečku svém sedlském v Bosni zůstával.

332. Ladislav *Větský z Věst a Ejstebna (Stebna)* odešel ze Žatecka.

333. Vodolan *Věžník ryt. z Věžník*, opustiv statek svůj Třebešice r. 1631. odešel se sirotky svými do Drážďan, přistoupiv však r. 1635. k víře katolické, navrátil se do země.

334. Adam *Vchynský sv. p. z Vchynic a Tetova* ujel hned po bitvě bělohorské ze země; protož zbaven byl statků svých Zhoře a Košťalova, sloužil pod Mansfeldem za rytmistra, zůstával ještě r. 1628. při armádě dánské, kde brzy potom zemřel, zanechav vdovu Esteru, roz. z. Vřesovic, a syna *Jaroslava Petra*, který vstoupil do služby švédské, kde byl r. 1647. plukovníkem, potom stal se generálem jízdy a r. 1675. zemřel. Vdova po Jaroslavovi pozůstalá Ludmila provdala se opět za Čejku z Olbramovic.

335. Vilém *Vchynský sv. p. ze Vchynic a Tetova* na Teplicích, Doubravské Hoře, Kamenici, Benešově, Rumburce, Hanšpachu a Zahořanech, před odchodem svým do Saska cís. resolucí ze dne 12. června r. 1628. obdržel povolení, aby statky své na nejbližší tři léta jisté osobě katolické, císaři příjemné, k správě odevzdal. K tomu dáno Vchynskému cís. resoluci ze dne 1. července r. 1628. pojištění, že mu a jeho dětem, byť i nepřistoupily k náboženství katolickému, důchody z jeho statků mají být ponechány a každého času vydávány. Císařským listem ze dne 13. června r. 1629. povoleno mu, aby na 4 neděle do království Českého přijeti a tu k hospodářství svému dohlédnouti mohl. Konečně povolil r. 1632. císař k tomu, aby Vchynský v Čechách na statcích svých bez překážky bydleti

mohl. Vdova po Vchynském r. 1634. v Chebu zavražděném pozůstalá, *Alžběta roz. Trčkovna*, odebravši se r. 1634. se syny svými *Adolfem Arnoštem*, *Oldřichem* a *Filipem Moricem* do ciziny, obdržela 24. července r. 1636. císařské povolení do Čech na čas přijít, provdala se potom opět za známého vystěhalce moravského a švédského plukovníka *Zdeňka hraběte z Hodic a Olbramovic*, a žila ještě r. 1638. v Hamburku. Syn její *Oldřich* byl potom plukovníkem u jízdy lothrinské.

336. Krištof *Wieser z Aichu* vystěhoval se s manželkou svou, sestrou Erazima Matyaše, roz. ze Sudetu, již r. 1624. pro náboženství do města Zhořelce (Görlitz) v Horní Lužici.

337. Jiří *Vlk z Vlkova* (v. Wikau) sloužil u nepřítele a padl r. 1631. v bitvě u Děvína (Magdeburg).

*338. Humbold (Haubold) *Winkler ryt. z Heimfelsu* (Heimfeldu) zanechal před vyjitím ze země r. 1628. statek svůj nejstaršímu synovi Wolfovi Arnoštovi a sloužil r. 1631. se syny svými, Jiřím Adamem, Fridrichem a Jaroslavem u nepřítele.

*339. Vilém *Winkler ryt. z Heimfelsu* vystěhoval se do Sasku a sloužil r. 1631. u nepřítele.

340. Jan *Višně z Větřní* (Weichsel, Weixel v. Wettern), zbaven byv konfiskací statku Pasovar, odešel s manželkou svou do ciziny.

*341. Jan starší *Vlk ryt. z Kvítkova*, pozbyv konfiskací statku Zvířetic, vystěhoval se r. 1628. do Sasku s manželkou svou Johannou, roz. Homutovou z Harasova, a sloužil r. 1631. ve vojsku saském.

342. Jan Jiří *Vlk z Kvítkova* vystěhoval se do Sasku, kde brzy zemřel, zanechav dceru Ludmilu, která navrátilivší se s císařským povolením do země, r. 1636. ve vsi Bosni u Fridricha Vesetského z Vesec zůstávala.

343. Benjamin *Vlkanovský z Vlkanova*, opustiv statek Solnický v léno mu ponechaný, r. 1628. odebral se ze země.

*344. Adam Šťastný *Vojkovský z Milhostic a Vojkova*, prodal statek svůj, díl Borotína, odešel r. 1628. ze země a sloužil r. 1631. za lieutenanta ve vojsku saském.

345. Adam *Vostromiřský (Ostromiřský) ryt. z Rokytnika*, zbaven byv konfiskací jméni svého, vystěhoval se do Polska,

xde r. 1652. syn po něm pozůstalý *Adam Jan* za panoše sloužil.

*346. Bohuslav *Vostromiřský ryt. z Rokytníka*, pozbýv konfiskací jmění svého, odešel r. 1628. do Saska.

347. Jan a Mikoláš *Vostromiřští ryt. z Rokytníka* sloužili ještě r. 1647. ve vojsku švédském za rytmistry a domáhali se cífs. pardonu skrze vyslance švédské v Münsteru.

*348. Jan Ferdinand *Vostrovec ryt. z Kralovic* utekl od cífs. armády k nepříteli, kde zahynul.

349. Vilém *Vostrovec ryt. z Kralovic* utekl ze země do Saska a k nepříteli se připojil.

*350. Tobiáš *Vršovský z Tešetína* odešel do Saska a sloužil r. 1631. u nepřitele.

351. Wolf Karel mladší *Vřesovec z Vřesovic a z Doubravské Hory* na Křemuži utekl z vězení na Bílé věži a k nepříteli se připojil.

352. Adam Jiří Kostomlatský *Vřesovec z Vřesovic* a na Oujezdci odešel r. 1628. ze země, odevzdav statek svůj manský k opatrování bratru svému Radslavovi, ale brzy se navrátil, přistoupil k věře katolické.

*353. Jan Habart Kostomlatský *Vřesovec sv. p. z Vřesovic* prodal před odchodem svým do Míšně r. 1628. statky své dědičné Libčoves a Nehasice, zanechal statky své fideikomisní Ploskovice a Býčkovice s král. povolením k správě katolickým příbuzným svým. Tyto statky však pro účastenství své při vpádu saském r. 1631. v pokutě propadly, vstoupil pak do služby švédské, kdež byl r. 1647. podplukovníkem. Též jeho synové *Karel a Wolf Rudolf* sloužili ve vojsku švédském.

*354. Jan Ilburk Kyšperský *Vřesovec z Vřesovic* odešel r. 1628. do Míšně, žádal 14. června r. 1629. za povolení, aby se pro snadnější vyřízení svých spravedlností po 2 měsíce v Čechách zdržovati mohl; potom sloužil r. 1631. za komisaře k vybírání kontribucí v městě Louně nepříteli, s nímž r. 1632. opět ze země ujel.

355. Pavel Kyšperský *Vřesovec z Vřesovic* vystěhoval se r. 1628. do Pirny a pojal tam za manželku Eleonoru, roz. z Fictum, odebral se do Annaberku, statek pak svůj Mořičov v Čechách zanechaný teprv r. 1630. prodal.

*356. Vojtěch Kyšperský *Vřesovec z Vřesovic*, nevyrovnanav se r. 1628. o pokutu pro účastenství ve vzbouře, odešel pro náboženství ze země a zbaven byl proto statku svého v Brňanech.

357. Maria Magdalena a Polyxena sestry *Kyšperské z Vřesovic*, v Sasku se zdržující, obdržely 30. června r. 1629. cís. povolení, aby k vyřízení věcí svých na čas do Čech přijít mohly.

*358. Karel *Vtelenský ryt. z Vtelna*, pozbyv konfiskací statku Hluboše, vystěhoval se r. 1628. do Saska, odkud r. 1631. s nepřítelem se navrátil.

359. Václav *Záborský z Brloha*, nezanechav ničeho, vstoupil do služby švédske, kde byl plukovníkem jízdy.

360. Radslav *Zalužanský ze Zalužan* odešel z kraje Boleslavského.

361. Kašpar *Zalužský z Ostroskal* vystěhoval se s manželkou svou Annou, roz. z Podolí, r. 1628. do ciziny, zanechav dům v Čelakovicích.

*362. Jan *Záruba sv. p. z Hustiřan*, prodav r. 1628. statky své Seč, Vilštejn, Oheb, Cerekvice a Radim, vystěhoval se s manželkou svou Alžbětou a synem Udalrikem do Freiberku, dal se však r. 1631. u nepřítele potřebovat v Praze za komisaře k ubytování lidu, přijel těž r. 1634. se Švédy do Litoměřic, kde s jinými emigranty novou direkcí zarazil a poddaným nové kontribuce ukládal, potom hraběti z Thurnu v zemi Slezské i jindy služby konal. Pro vyřízení věcí svých obdržel 5. března r. 1639. cís. povolení po šest měsíců v Čechách se zdržovati.

363. Heřman a Karel ze *Zedtwic a ze Steinu* odešli r. 1628. do Saska.

*364. Ladislav *Zeidlicz sv. p. z Šenfeldu* (Schönfeld), zbaven byv konfiskací statků svých Encovan a Dokes, vystěhoval se r. 1628. do Saska, odkud se r. 1631. s nepřítelem do Čech navrátil.

*365. Krištof Erasmus *Zummrfield (Sommerfeld) z Tumnic* prodal před odchodem svým ze země r. 1628. statek svůj Skřivany, sloužil potom za rytmistra u nepřítele.

366. Jiří starší *Zygel z Chocenic*, zbaven byv konfiskací všeho jméní svého, vystěhoval se r. 1628. do Saska s dcerami svými Ludmilou, Annou a Reginou a se synem Krištofem, jenž se hraběte z Thurnu přidržel a r. 1646. v Münsteru zdečkoval.

Pokračování příště

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptických sborů](#)